

Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

► **B**

RÅDETS DIREKTIV

af 14. juni 1989

om angivelser af eller mærker til identifikation af et bestemt levnedsmiddelparti

(89/396/EØF)

(EFT L 186 af 30.6.1989, s. 21)

Ændret ved:

	nr.	Tidende side	dato
► <u>M1</u> Rådets direktiv 91/238/EØF af 22. april 1991	L 107	50	27.4.1991
► <u>M2</u> Rådets direktiv 92/11/EØF af 3. marts 1992	L 65	32	11.3.1992

RÅDETS DIREKTIV

af 14. juni 1989

**om angivelser af eller mærker til identifikation af et bestemt
levnedsmiddelparti**

(89/396/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

i samarbejde med Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Der skal vedtages en række foranstaltninger med henblik på gradvis gennemførelse af det indre marked inden den 31. december 1992; det indre marked indebærer, at varer, personer, tjenesteydelser og kapital sikres fri bevægelighed inden for et område uden indre grænser;

handelen med levnedsmidler indtager en meget vigtig plads i forbindelse med det indre marked;

angivelser til identifikation af et bestemt levnedsmiddelparti opfylder behovet for at sikre bedre oplysning om varernes identitet; sådanne angivelser er nyttige, såfremt levnedsmidlerne bliver genstand for en tvist eller frembyder en fare for forbrugernes sundhed;

Rådets direktiv 79/112/EØF af 18. december 1978 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne ⁽⁴⁾, senest ændret ved direktiv 89/395/EØF ⁽⁵⁾, omhandler ikke angivelser til identifikation af levnedsmiddelpartier; siden udstedelsen af nævnte direktiv har en række medlemsstater vedtaget nationale bestemmelser vedrørende en sådan angivelse;

på internationalt plan er der nu i almindelighed pligt til for færdigpakkelede levnedsmidler at angive en reference vedrørende enten fremstillingen eller indpakningen af et bestemt levnedsmiddelparti; Fællesskabet bør bidrage til udviklingen af den internationale samhandel;

der bør derfor vedtages generelle og horisontale regler, som fører til etablering af et fælles system til identifikation af levnedsmiddelpartier;

systemets effektivitet afhænger af dets anvendelse på de forskellige distributionsstadier; visse produkter og visse aktiviteter, navnlig aktiviteter i de første stadier af distributionen af landbrugsprodukter, bør dog undtages;

begrebet levnedsmiddelparti forudsætter, at flere salgsheder af samme levnedsmiddel frembyder praktisk taget ens fremstillings-, tilvirknings- eller emballeringskarakteristika; dette begreb kan derfor ikke anvendes på varer, der leveres i løs vægt, eller som på grund af deres individuelle eller heterogene karakter ikke kan betragtes som hørende til en homogen masse;

mangfoldigheden af de anvendte identifikationsmetoder gør det mest hensigtsmæssigt, at det er erhvervsvirksomheden, der afgrænser

⁽¹⁾ EFT nr. C 310 af 20. 11. 1987, s. 2.

⁽²⁾ EFT nr. C 167 af 27. 6. 1988, s. 425, og EFT nr. C 120 af 16. 5. 1989.

⁽³⁾ EFT nr. C 95 af 11. 4. 1988, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 33 af 8. 2. 1979, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 186. af 30. 6. 1989, s. 17.

▼B

levnedsmiddelpartiet og anbringer de dertil svarende angivelser eller mærker;

hvis angivelserne skal opfylde det informationsbehov, for hvilket de anføres, skal de fremtræde klart og tydeligt som sådanne;

mindsteholdbarhedsdatoen eller den sidste anvendelsesdato, som omhandlet i direktiv 79/112/EØF, kan tjene som angivelse til identifikation af levnedsmiddelpartiet, såfremt dens anførelse er præcis —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Dette direktiv vedrører oplysninger til identifikation af et bestemt levnedsmiddelparti.
2. I dette direktiv forstås ved »levnedsmiddelparti« en række salgseenheder af et levnedsmiddel, der er fremstillet, tilvirket eller emballeret under praktisk taget ens omstændigheder.

Artikel 2

1. Et levnedsmiddel må kun forhandles, hvis det ledsages af oplysninger, som nævnt i artikel 1, stk. 1.
2. Stk. 1 finder dog ikke anvendelse:
 - a) på landbrugsprodukter, der fra bedriftens område:
 - sælges eller leveres til oplagrings-, påfyldnings- eller emballeringssteder
 - transporteres til producentorganisationer, eller
 - afhentes med henblik på umiddelbart at indgå i en tilberednings- eller forarbejdningsproces
 - b) når levnedsmidler på detailsalgsstedet ikke forefindes i færdigpakket stand, indpakkes på købers anmodning eller færdigpakkes med henblik på umiddelbart salg
 - c) på emballager eller beholdere, hvis største yderflade har et flademål på under 10 cm².

▼M1

- d) på konsumis i portionspakninger. Oplysninger til identifikation af partiet skal findes på gruppeemballage.

▼B

3. Medlemsstaterne kan indtil den 31. december 1996 undlade at kræve angivelse af de i artikel 1, stk. 1, omhandlede oplysninger for så vidt angår glasflasker, som er beregnet til genbrug, som har en uudslettelig mærkning, og som derfor hverken er forsynet med etiket, halsetiket eller krave.

Artikel 3

Levnedsmiddelpartiet afgrænses i hvert enkelt tilfælde af den virksomhed, der har fremstillet, tilvirket eller emballeret det pågældende levnedsmiddel, eller af den i Fællesskabet etablerede virksomhed, der først sælger dette.

Ansvaret for ordlyden og anbringelsen af de i artikel 1, stk. 1, omhandlede oplysninger påhviler en af disse virksomheder. Oplysningerne indledes med bogstavet »L«, bortset fra tilfælde, hvor de klart adskiller sig fra mærkningens oplysninger i øvrigt.

Artikel 4

Når der er tale om færdigpakkede levnedsmidler, skal de i artikel 1, stk. 1, omhandlede oplysninger og i givet fald bogstavet »L« være anbragt på emballagen eller på en hertil fastgjort etiket.

Når der er tale om ikke-færdigpakkede levnedsmidler, skal de i artikel 1, stk. 1, omhandlede oplysninger og i givet fald bogstavet »L« være

▼B

anbragt på emballagen eller beholderen eller, hvis dette ikke er muligt, på de ledsagende handelsdokumenter.

Oplysningerne skal under alle omstændigheder være klart synlige, let læselige og må ikke kunne udslettes.

Artikel 5

Når datoen for mindsteholdbarhed eller sidste anvendelsesdato indgår i mærkningen, behøver levnedsmidlet ikke at være ledsaget af de i artikel 1, stk. 1, omhandlede oplysninger, såfremt denne dato er anført ukodet og mindst omfatter dag og måned i nævnte rækkefølge.

Artikel 6

Dette direktiv anvendes med forbehold af de angivelser, der er foreskrevet i særlige fællesskabsbestemmelser.

Kommissionen offentliggør og ajourfører listen over de pågældende bestemmelser.

Artikel 7

Medlemsstaterne ændrer om nødvendigt deres love og administrative bestemmelser, således:

— at handel med produkter, der opfylder bestemmelserne i dette direktiv, kan finde sted senest fra den 20. juni 1990

▼M2

— at handel med produkter, der ikke opfylder bestemmelserne i dette direktiv, forbydes fra den 1. juli 1992; produkter, der er markedsført eller mærket inden dette tidspunkt, og som ikke opfylder direktivets bestemmelser, kan dog omsættes, indtil lagrene er opbrugt.

▼B

De giver straks Kommissionen meddelelse herom.

Artikel 8

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.